

denne ganske paa den samme Maade det ene Aar som det andet. Det er nemlig en almindelig anerkjendt Kjendsgjerning, at begynder en Sag som denne først at blive fremmet, saa gaaer den derpaa hvert Aar raskere og raskere frem, og det kan ikke med Føie paastaaes, at der i Indenrigsministerens Udtalelse igaar skulde ligge en saa stor Beroligelse for Godseierne, at de blandt disse, som ellers vilde have været tilbøielige til at søge Selveiendoms Fremme, støttende sig paa denne Udtalelse skulde troe, at nu var Sagen sikker, nu kunde man føre Alt tilbage til den gamle Suurdeig, nu var der for dem ingen Dpfordring til at afhænde deres Fæstegods til billige Priser — det skal Ingen, naar han med Rolighed gjen-nemlæser, hvad Indenrigsministeren har sagt, kunne finde deri.

Mourier: Det var mig noget uventet, at den ærede Forslagsstiller, fordi det ikke lykkes ham, strax at faae Sagen bragt til Behandling af et Udvalg, hvortil den dog sandsynligviis ret snart vil komme, bestemte sig til aldeles at opgive sit Forslag. Han kunde ikke forlange eller vente, at jeg skulde optage det, men han vil troe mig, naar jeg forsikrer, at det ingenlunde er mig ukjært, at det er skeet af en Anden. Af den Bet, som den ærede Forslagsstiller har betraadt, forekommer det mig at fremgaae, at han i det Mindste har lagt nok saa stor Vægt, som jeg, paa en Udtalelse fra Regeringens Side; og om han end ikke har hørt denne Udtalelse med samme Tilfredsstillelse som jeg, troer jeg dog, at vi ville kunne blive enige om, at det er godt, at Erklæringen er fremkommen, og jeg spøier for min Deel til: at den blev givet, som den er bleven det. Men jeg haaber, at den ærede Forslagsstiller ikke, fordi han dengang ikke fik sin Billie sat igjennem, vil være haardhertet nok til ganske at forsthyde sit eget Barn, men at han vil ledsage det under den Vandring, det maatte have at tilbagelægge her i Thinget, med den samme Interesse og Dygtighed, der har ledet ham ved Forslagets Udarbejdelse. Jeg for min Deel kan ikke Andet end ønske Sagens Fremme her i Salen, og det fornemmeligt af tvende Grunde: for det Første fordi jeg er fuldt overbevist om, saa overbevist, som jeg er om Noget, at denne

Sags omhyggelige og nøagtige Drøftelse vil gjøre det klarere og klarere, at en Lov om tvungen Afløsning af Fæsteforholdet ikke vil kunne sættes igjennem, at en saadan Lov i alt Fald for Tiden ikke kan, ikke bør udfomme. Dette vil uden Tvivl blive Resultatet af de Forhandlinger, Sagen vil have at gennemgaae, og det er den ærede Forslagsstillers Fortjeneste, at have givet en kraftig Impuls til at bringe Sagen paa dette Punkt. Men han har tillige en anden Fortjeneste, og det er den, at det nu vil blive nødvendigt for de Modstandere af Forslaget, som ville en tvungen Afløsning, men ikke ville det efter dette Forslags Grundsaetninger, at rykke frem med, hvad det da er, de egentligen ville, ikke med løse, almindelige Talemaader, men med bestemt formulerede Forslag, som man kan tage og føle paa, som man kan discutere om og stemme over (Hør!). Dette skyldes vi den ærede Forslagsstiller Tak for, og jeg vil gjerne lade ham beholde den Fortjeneste, uagtet han senere har taget sit Forslag tilbage.

Jeg skal nu vel ikke med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Blixen-Sinede) sige, at der ikke har været gjort noget Forsøg paa at godtgjøre, at Almeenvellet virkelig kræver en Tvangsløb. Man er idag atter kommen tilbage paa dette Omne; men det Bedste, der er sagt for at begrunde en saadan Paastand, turde være det, som allerede under de tidligere Forhandlinger ere fremkommet fra den ærede Forslagsstillers Side. Dog, Gæt er, at man har gjort Forsøget, og et Andet, om Forsøget er lykkedes; det er ikke tilstrækkeligt, at man siger, hvad jeg forleden Dag hørte udraabes bag ved mig: „Det er beviist“ — det er let sagt, og det kan Enhver sige; men Beviiset er sandelig ikke let at føre, og jeg fortroster mig til at paastaae, at det ikke kan føres, og netop de Forsøg, der ere gjorte i den Retning, synes mig velstikkede til at bestyrke dette. Det er unegtelig et Hovedpunkt i Sagen; men da der under den Behandling, som Sagen i forrige Session var undergivet, er talt udførligt om dette Punkt, skal jeg tillade mig at henholde mig til hvad jeg dengang yttrede derom, skjøndt flere af de Foredrag, vi igaar og idag have hørt, vistnok